

KIOSK

STELT TENTOON Shervin/e Sheikh Rezaei *Analyse 01. 23- 11:* *Anaesthetised*

11.12 – 13.02.2022

NL I

Wanneer men zich verliest in het verleden, en aanhoudend refereert naar wat is geweest, kan men terecht komen in een toestand van irreële zelfanalyse. Je geeft dan voortdurend opnieuw vorm aan de architectuur van je geest, terwijl je als vaststaand en als waarheid beschouwt datgene dat het langst blijft hangen. Terwijl onzichtbare geestelijke processen door het verleden filteren als eb en vloed, kan het opsluiten van herinneringen in glazen containers fungeren als een oefening in macht, als een machtsverklaring, of ook als een verlangen naar het onmogelijke.

In haar afstudeerproject en haar boek *ENSEMBLE: An Architecture of the Inbetween*, ontwikkelde Shervin/e Sheikh Rezaei een visie op architectonische structuren als symbolen en gebruiksruiden voor het menselijk leven en haar cycli. Zoals een tapijt tegelijkertijd een artefact is – en voor Michel Foucault, een gelokaliseerde utopie – zo zijn de tempels en tuinen die Sheikh Rezaei tekent zowel ontwerp als poëtische parabel of filosofisch concept. De mathematische indelingen en plattegronden, die ze maakt om processen van individuele transformatie te ondersteunen, zijn haast religieus in hun precisie en doen zowel aan Perzische tempels als aan de postmoderne kerken van Mario Botta denken. Lege ruimtes vullen zich met rituelen en intenties, als een levenspad bestaand uit transparante materialen en spiegels waarop een uiterlijke of innerlijke toestand geprojecteerd kan worden.

Door fysieke en emotionele processen te projecteren op architectonische landschappen of, omgekeerd, door het architectonische landschap te projecteren op amorfe emoties en lichamelijke onregelmatigheden, lijkt Shervin/e Sheikh Rezaei haar taal te vinden in dubieuze dualismen. In het verleden legde ze zich toe op een kunstpraktijk die vooral oog had voor het niet-humane. Vandaag overheerst nog steeds de drang naar architectonische controle maar stelt ze het werk ook open voor chemische processen die gelinkt zijn aan tijd.

In de gesloten glazen capsules woedt een strijd tussen verschillende machten – een performatief gebaar tussen loslaten en orde scheppen. Zeewier, met zijn ornamentale, bijna archaische vormen, wordt een metafoor voor herinneringen, een lichaam zowel bevroren als levend, uitgekamd en in elkaar verstrengeld. Je kan het aangespoelde zeewier ook zien als een toekomstig artefact, dat verwijst naar

een tijd waarin de plant uitgestorven zal zijn en zich bij de vele andere soorten heeft gevoegd die reeds in formaline slapen. Zullen er nog mensen zijn wanneer een plant die zo essentieel is voor het ecosysteem van de planeet, de eerste in de mariene voedselketen, is verdwenen? Of zal de mens verdwijnen? En zo ja, zal zeewier ons cellulair intersoortelijk geheugen dragen? Water vult aquaria en neemt de vorm ervan aan. De aquaria voelen vertrouwd omdat ze de menselijke visie op huiselijke micro-utopieën weerspiegelen. Adem en stoom grijpen in op de geometrische glas-tekeningen en herinneren ons eraan dat de scheiding tussen natuur en cultuur slechts illusoir is. Is het even menselijk om te verlangen naar controle, als naar loslaten?

Het werk van Sheikh Rezaei lijkt erop te wijzen dat zelfs loslaten het onderwerp kan zijn van een ontwerp-proces wanneer men zijn kunstpraktijk laat smelten met het meest intieme zelfonderzoek. De objecten in de tentoonstelling zijn koud en afstandelijk en tonen de drang om zowel te zuiveren als te corrumperen, om openheid te creëren en om leven te verwelkomen binnen begrensde structuren. Door het gebruik van liquide paraffine, een substantie die wordt ingezet bij de creatie van vocht voor medicijnen en kaarsen, brengt Sheikh Rezaei chemie in het dagelijks leven. Het schijnbaar neutrale ingrediënt wordt een hulpmiddel bij het alledaagse ritueel van herinneringen maken. Terwijl de sokkels in hoogte variëren en ook het waterpeil varieert, gaat een chemisch proces zijn eigen gang, alsof een geest wordt geëxternaliseerd in de ruimte als een zichzelf onderhoudend laboratorium, een veilige lichaamsuitbreiding in een proces van distillatie.

Vol van tegenstrijdigheden eigen aan het menselijke, is dit werk aan het zelf en tegelijk een ontsnapping eraan. Het werk is een gecontroleerde, menselijke creatie gekoppeld aan de zachte overname door een kortstondige kracht – een kracht die we voortdurend onderschatten, maar waar we uiteindelijk wel vandaan komen: de oerkracht.

Weronika Zalewska

Is het verlangen naar controle even menselijk als het verlangen naar loslaten?

Met steun van:

KIOSK

STELT TENTOON
Shervin/e Sheikh Rezaei
Analyse 01. 23- 11:
Anaesthetised

11.12 – 13.02.2022

NL I

Shervin/e Sheikh Rezaei (1994) woont en werkt in Gent.
www.shervinsheikhrezaei.com

Een gesprek met Shervin/e Sheikh Rezaei en een lijstje
met haar favoriete boeken vindt u op www.kiosk.art/nl/interviews en www.kiosk.art/nl/reads-1

LIJST VAN GETOONDE WERKEN

1. *Untitled 01*, 402530. 463128
2. *Untitled 02*, 502530. 563130
3. *Untitled 03*, 503030. 563638
4. *Untitled 04*, 503030. 563638
5. *Untitled 05*, 603030. 663645
6. *Untitled 06*, 603030. 663638
7. *Untitled 07*, 603030. 663638
8. *Untitled 08*, 603030. 663638
9. *Untitled 09*, 803535. 864136
10. *Untitled 10*, 1004040. 1064630
11. *Untitled 11*, 402530. 463128

materiaal: grijs karton 3MM, glas,
water, zeewier, vloeibare paraffine

Met steun van:

